

Sygn. akt IX Ka 1326/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r.

sprawy B. S.

obwinionego o wykroczenie z art. 66 § 2 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą

w Pińczowie

z dnia 17 czerwca 2013r. sygn. akt X W 238/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania za II instancję.

Sygn. akt IX Ka 1326/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2013 roku

B. S. został obwiniony o to, że w dniu 1 lutego 2013 roku o godzinie 12:52 w miejscowości P., gmina D., powiat (...), województwo (...), powiadomił dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w P. o kradzieży dwóch drzew co po sprawdzeniu okazało się fałszywą informacją i wywołało niepotrzebną czynność policji, tj. o czyn z art. 66 § 2 k.w.

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju XX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie wyrokiem z dnia 17 czerwca 2013 r. (sygn. akt X W 238/13):

I. uznał obwinionego B. S. za winnego zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, po przyjęciu, iż swoim zachowaniem obwiniony chciał spowodować niepotrzebną czynność, kwalifikując ten czyn jako wykroczenie z art. 66 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 66 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył obwinionemu karę 200 (dwustu) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyżej wskazanego wyroku wywiódł obwiniony zaskarżając go w całości na swoją korzyść oraz wnosząc o jego uchylene i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący nie sprecyzował zarzutów apelacji, ale z jej treści wynika, że podniósł on zarzut obrazy przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji błędnej i dowolnej oceny materiału dowodowego. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy nietrafnie uznał za wiarygodne zeznania S. J., zaś odmówił wiary wyjaśnieniom obwinionego. W konsekwencji zdaniem apelującego Sąd Rejonowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Błąd ten jak wywodzi skarżący polegać miał na przyjęciu, że właścicielem działki nr (...) w P. jest E. J..

Sąd zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego była niezasadna.

Stwierdzić należy, że Sąd I instancji, w oparciu o trafną ocenę całokształtu zebranego materiału dowodowego, prawidłowo ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy. Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy była oceną swobodną, a nie dowolną i została dokonana zgodnie z art. 7 k.p.k., to jest z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Przechodząc do szczegółowego zarzutu apelacji stwierdzić należy, iż zeznania świadka S. J. (k. 3, 40) były wewnętrznie spójne oraz korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, jak z odpisem wyroku Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 26 czerwca 2007 r. (sygn. akt I C 66/07; k. 49) wraz z uzasadnieniem (k. 50-52) oraz z odpisem wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2007 r. (sygn. akt II Ca 1409/07, k. 54) wraz z uzasadnieniem (k. 55-57). Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że działka nr (...) we wsi P., gmina D., powiat (...), województwo (...), dla której prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Kazimierzy-Wielkiej księga wieczysta KW nr (...) stanowi własność E. J..

Stwierdzić należy, że istota zarzutów podnoszonych przez skarżącego w apelacji sprowadza się do twierdzenia, iż działka nr (...) w P. nie ma uregulowanego stanu własności. Twierdzenia te w świetle zebranego materiału dowodowego są bezzasadne. Sąd I instancji trafnie przyjął, że obwiniony fałszywie zawiadamiając o kradzieży dwóch drzew chciał wywołać niepotrzebną czynność policji. Pomimo bowiem wytaczanych roszczeń w stosunku do przedmiotowej działki, na której znajdowało się rzekomo skradzione drzewo, B. S. zna aktualny stan prawny nieruchomości. To, że osobiście obwiniony nie zgadza się z tym komu przysługuje prawo własności do działki nr (...) nie usprawiedliwia jego działania polegającego na wzywaniu interwencji policji.

Dodać należy, że pozostałe zarzuty podniesione w apelacji jak kwestia zawiadomienia przez obwinionego (...) Biura śledczego w L., czy też złożenie skargi w trybie administracyjnym na funkcjonariuszy KPP P. nie są związane z przedmiotem postępowania Sądu I instancji, stąd zarzuty bez należało uznać za bezprzedmiotowe.

Wobec powyższego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. należało orzec jak w punkcie I wyroku.

Na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1973, Nr 27, poz. 152) Sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania za II instancję (punkt II wyroku). B. S. utrzymuje się bowiem z gospodarstwa rolnego o powierzchni 2,5 ha i nie posiada znacznego majątku. Stąd sytuacja majątkowa B. S. wskazuje, iż uiszczenie kosztów postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSO Bogna Kuczyńska